SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 3 MARTS 1953 102. ÅRGANG

Apostlen JAKOB, Zebedæus' søn.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 3 | MARTS 1953 | 102. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Mark Junius Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab 55
Den danske mission 56
Kirken ude omkring 64
Distriktskonferencerne 65
En advarsels røst 65
Den danske mission 73
Det ugjorte 77
Referater fra grenskonferencerne 77
Nyt fra hjælpeorganisationerne 82
Kredslærernes budskab 86
Personlige nyheder fra nær og fjern 86
Fra missionsmarken 87

På given foranledning kan vi oplyse, at forsidebillederne på »Stjernen« i år er gengivelser af *Thorvaldsens apostelstatuer*, hvoraf originalerne findes i *Vor Frue Kirke* i *København* og afstøbninger i *Thorvaldsens Museum*, ligeledes København.

KLOSTERTRYKKERIET A/S

Fra missionens præsidentskab.

»En advarsels røst«.

Den 23. december 1805 fik et meget ydmygt ægtepar, Joseph og Lucy Smith, som boede i byen Sharon i staten New York, en søn. Dette barn blev opkaldt efter sin fader, og er blevet kendt over hele verden som *Joseph Smith jr., Mormonprofeten.*

Aldrig siden vor Frelser, verdens Forløser, Jesu Kristi dage er der blevet født en større karakter til verden end Joseph Smith jr.

Ved åbenbaring har han givet verden den »advarselsrøst«, som, hvis vor himmelske Faders børn vil give agt på den, vil bringe verden det, som Frelseren forkyndte: »Fred på jord og god vilje mellem menneskene.«

Da han kun var en fjortenårs dreng, var denne Joseph Smith ivrig efter at slutte sig til en kirke, men vidste ikke, hvilken han skulle slutte sig til, da der var stor forvirring og strid blandt de forskellige trossamfund.

Da han læste Bibelen, fandt han Jakobs ord: »Men dersom nogen af eder fattes visdom, han bede derom til Gud.« Dette var advarselsrøsten til denne dreng. Han manglede visdom, derfor trak han sig tilbage til en lund ved sin faders gård og søgte på knæ Herren for at få visdom. Hans bøn blev hørt og besvaret. Da Joseph Smith kom ud af lunden, behøvede han ikke at diskutere nogen teori. Han forstod kendsgerningerne. Gud er af skikkelse som et menneske. Han har en stemme. Han taler, Han kan forstå. Han er hensynsfuld og venlig. Han besvarer bønner. Hans Søn ligner ham, men er en særskilt person. Han adlyder sin Fader, og er Forsoneren mellem Gud og mennesket. Mange har ikke troet dette, men ingen har kunnet modbevise det.

Den 6. april 1830 blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret, og denne dreng, der nu var blevet en mand på 25 år, blev Herrens udvalgte Profet og Apostel her på jorden med myndighed til at handle i Herrens navn og med ret til at sige »Så siger Herren«, en myndighed, som aldrig havde været givet til noget menneske på jorden siden slutningen af Herrens gerning i Frelserens dage. Herren var klar over vigtigheden af dette store budskab, »Advarselsrøsten«, for han har allerede erklæret »Og dette evangelium om riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene; og så skal enden komme.« (Matt. 24:14).

En af de første befalinger, Herren gav Profeten Joseph Smith, efter at Kirken var organiseret, var at kalde missionærer, som skulle rejse ud ligesom de fordums apostle »To og to uden pung og taske«. Deres budskab var »En advarselsrøst skal gå ud til alle mennesker gennem mine disciples mund, som jeg har udvalgt i disse sidste dage« (L. og P. 1:4). Og videre siger Herren »Thi dette er en advarslens dag og ikke en dag til mange ord. Thi jeg, Herren, lader mig ikke spotte i de sidste dage.« Læs også L. og P. 1:1,3. Vi føler, at hvis der nogensinde har været en dag, hvor folk skulle give agt på »Advarslens røst«, så er det *i dag.*

Guds dom er begyndt, og hans tjenere er ved at blive kaldt hjem. Husk Herrens ord. Vær blandt de *fem,* som er kloge og har olie på deres lamper.

Missionspræsidentskabet.

Den danske mission.

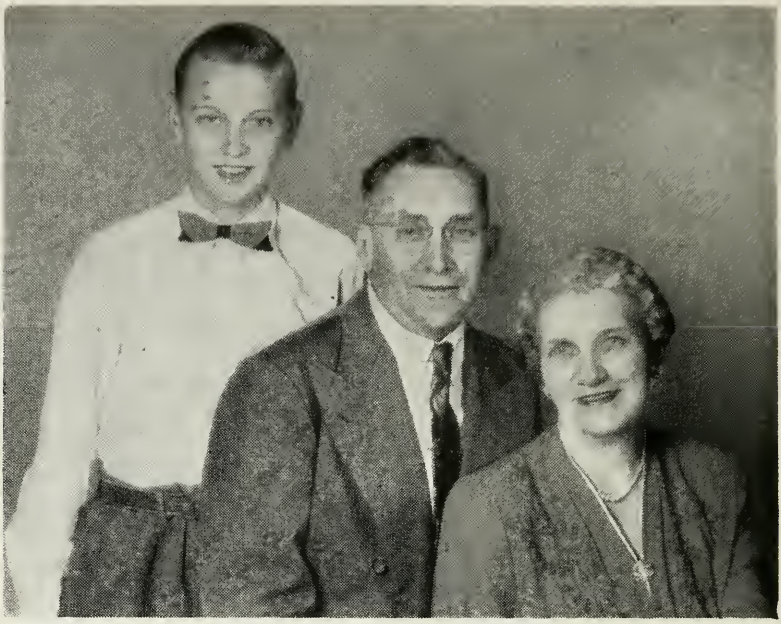

Missionspræsident *Mark Junius Sorensen,* hans hustru, søster *Mary G. Sorensen,* og deres søn, *David.*

Missionspræsidentens rådgivere:

Ejnar Nielsen,
Esbjerg.
1. rådgiver.

William M. Hansen
fra St. Anthony, Idaho.
2. rådgiver.

Den 15. febr. 1953 var der følgende missionærer i den danske mission:

Missionens hovedkontor i København:

Missionssekretær *Kay L. Flinders* og hustru, *Juanita M. Flinders,* fra Salt Lake City, Utah, med deres datter, *Deborah,* født i København.

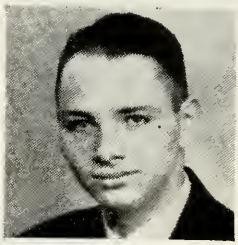

Myles C. Jones
fra Seattle, Washington, assisterer på missionskontoret.

København distrikt:

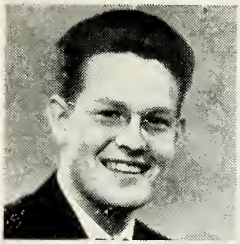

Howard E. Otteson
fra Sugar City, Idaho, distriktspræsident, København distrikt.

Ernest Anton Jensen
fra Preston, Idaho, grensforstander, København gren.

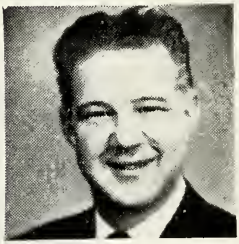

Val Gene Day
fra Compton, Californien, grensforstander Amager gren.

Leon B. Petersen
fra Newton, Utah, grensforstander, Slagelse gren.

Phyllis M. Aagard
fra Burlington, Wyoming, arbejder i København.

Henny Holmegaard
fra København, arbejder i København.

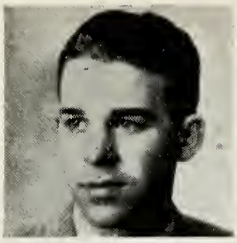

John Boyd Nielsen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i København.

Howard C. Petersen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i København.

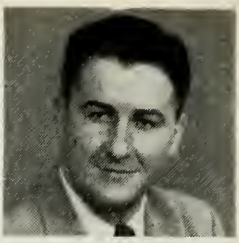

Kenneth I. Johnson
fra Maywood, Californien, arbejder i København.

Douglas R. Harmon
fra Caldwell, Idaho, arbejder i København.

Rex C. Erickson
fra Raymond, Alberta, Canada, arbejder i København.

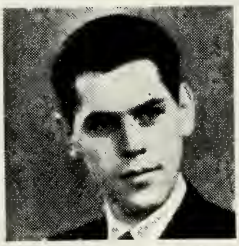

Rolynn Hansen
fra Pocatello, Idaho, arbejder i Amager gren.

Glenn G. Vincent
fra Spanish Fork, Utah, arbejder i Slagelse.

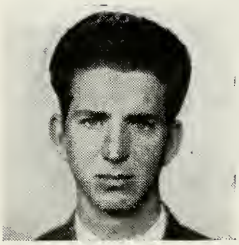

Willis O. Gurr
fra Sigurd, Utah, arbejder i København.

Werner S. Rønne,
fra Horsens, arbejder i København.

Aage Larsen
fra København, arbejder i København.

Aalborg distrikt:

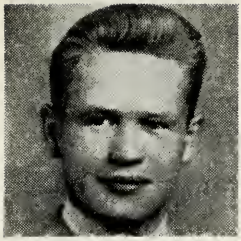

Frank E. Lund
fra Ogden, Utah, distriktspræsident, Aalborg distrikt.

Paul William Poppe
fra Marin County, Californien, grensforstander i Hjørring og Frederikshavn.

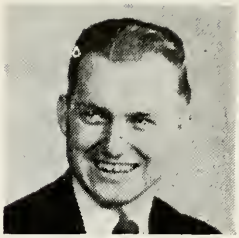

Don Lee Decker
fra Manti, Utah, grensforstander, Skive gren.

Nola Beus Johnston,
fra Ogden, Utah, arbejder i Aalborg.

Elsa M. Hansen,
fra Poeatello, Idaho, arbejder i Aalborg.

Calvin Andersen
fra Grantsville, Utah, arbejder i Aalborg.

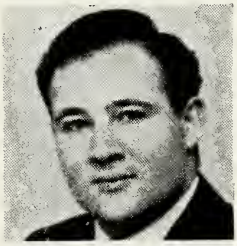

Darwin Judy
fra Idaho Falls, Idaho, arbejder i Aalborg.

C. Jay Kindred
fra Idaho Falls, Idaho, arbejder i Aalborg.

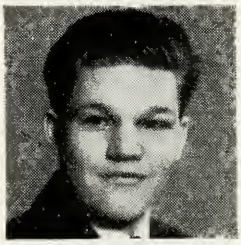

Delmar E. Hunt
fra Alberta, Canada, arbejder i Aalborg.

Elmo Rasmussen
fra Oakly, Idaho, arbejder i Hjørring og Frederikshavn.

Thomas Patten
fra Orem, Utah, arbejder i Aalborg, Nibe, Aars og Løgstør.

Grant B. Gudmundsen
fra Santa Monica, Californien, arbejder i Aalborg, Nibe, Aars og Løgstør.

Gaylen Rigby
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Skive.

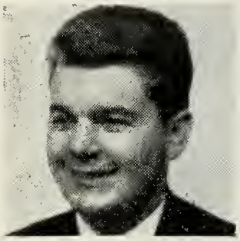

Paul C. Jensen
fra Lyman, Wyoming, arbejder i Aalborg.

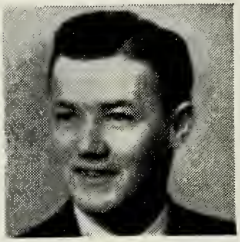

LaMoine D. Anhder
fra Hyrum, Utah, arbejder i Viborg.

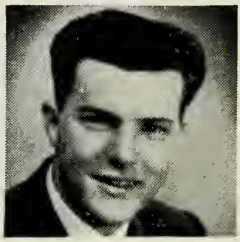

Ted J. Mortensen
fra Rexburg, Idaho, arbejder i Viborg.

Aarhus distrikt:

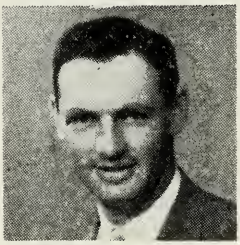

Kay L. Jensen
fra Aetna, Alberta, Canada, distriktspræsident, Aarhus distrikt.

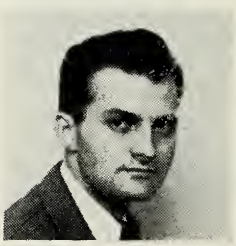

Creed L. Mortensen
fra Rexburg, Idaho, grensforstander, Aarhus gren.

Vernon Hansen
fra Twin Falls, Idaho, grensforstander, Randers gren.

Benworth S. Hansen
fra Lakeside, Arizona, grensforstander, Horsens gren.

Jerry L. Jorgensen
fra Deer Park, Florida, grensforstander, Vejle, arbejder også i Horsens.

Kay R. Peterson
fra Manti, Utah, grensforstander, Herning gren.

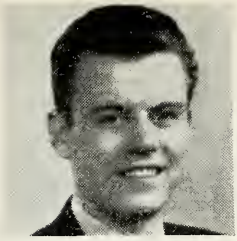

Dennis W. Christensen
fra Taber, Alberta, Canada, arbejder i Aarhus.

Larry Dean Slaughter
fra Bakersfield, Californien, arbejder i Aarhus.

Francille B. Hansen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aarhus.

Lael Dean Nielsen
fra Richfield, Utah, arbejder i Aarhus.

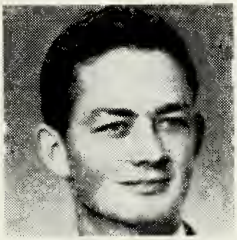

Jarvis Anderson
fra Idaho Falls, Idaho, arbejder i Aarhus.

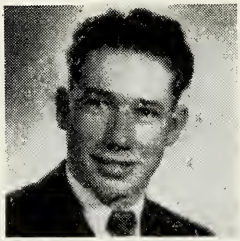

Reed L. Shepherd
fra Spanish Fork, Utah, arbejder i Herning og Silkeborg.

Reuben Lavon Bingham
fra Hollywood, Californien, arbejder i Aarhus.

Arliss W. Jensen
fra Ephraim, Utah, arbejder i Horsens og Vejle.

Arden Vance
fra Tooele, Utah, arbejbejder i Horsens.

Neldon Duane Oyler
fra Loa, Utah, arbejder i Randers.

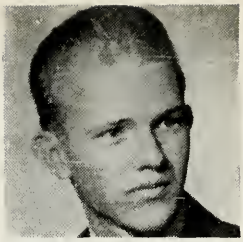

Dean E. Christensen
fra Pleasant Grove, Utah, arbejder i Randers.

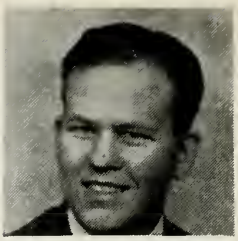

Frank L. Jorgensen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Randers.

Esbjerg distrikt:

K. Boyd Baugh
fra Logan, Utah, distriktspræsident, Esbjerg distrikt.

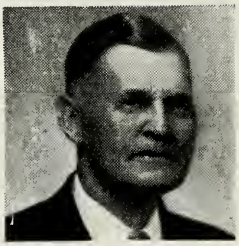

Victor C. Fonnesbeck
fra Logan, Utah, arbejder i Esbjerg.

Ellen S. O'Brien
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Esbjerg.

Marilyn Wills
fra Roosevelt, Utah, arbejder i Esbjerg.

Ludvig D. Olsen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Esbjerg.

Herbert Rasmussen
fra Nephi, Utah, arbejder i Esbjerg.

Neil P. Christenson
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Esbjerg.

Harold M. Petersen
fra Tremonton, Utah, arbejder i Esbjerg.

Vard A. Dalley
fra Repert, Idaho, arbejder i Kolding og Fredericia.

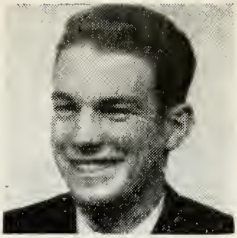

William S. Ray
fra Prineville, Oregon, arbejder i Kolding og Fredericia.

Odense distrikt:

Leon R. McCarrey
fra Richmond, Utah, distriktspræsident, Odense distrikt.

Marcus J. Gregersen
fra Banida, Idaho, grensforstander, Odense gren.

S. LaVar Christensen
fra Provo, Utah, arbejder i Odense.

Luzon F. Christensen
fra Provo, Utah, arbejder i Odense.

Harold A. Larsen
fra Montpelier, Idaho, arbejder i Odense.

Harold E. Stevens
fra Twin Falls, Idaho, arbejder i Odense.

Finn A. Thomsen
fra Aarhus, arbejder i Odense.

Stanley Gudmundsen
fra Inglewood, Californien, arbejder i Odense.

Missionærafløsninger:

I 1953 er følgende missionærer blevet hæderlig afløst:

13. januar:

Don J. Fife
fra Ogden, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Charles K. Arnold
fra Monroe, Utah, efter sidst at have arbejdet i Skive.

Orval N. Skousen
fra Overton, Nevada, efter sidst at have arbejdet i København.

Richard P. Ivie
fra Springville, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

Robert K. Higginson
fra Boise, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Dwayne E. Larsen
fra Mesa, Arizona, efter sidst at have arbejdet i Hjørring.

Kirken ude omkring.

Ved præsident Dwight D. Eisenhowers udnævnelse af to kendte sidste dages hellige til vigtige stillinger indenfor regeringen føler vi, at de kan gøre meget til en gunstig omtale af Kirken.

Ved det første møde i Præsidentens kabinet blev apostel *Ezra Taft Benson* anmodet om at holde bøn. Efter hvad der er blevet os fortalt, var det en inderlig bøn, der gik alle til hjertet. Vi ved, at hans gode indflydelse vil kunne føles og tilkendegives. — Apostel Benson er den første gejstlige i de sidste hundrede år ,der har haft en sådan stilling i regeringen.

Ivy Baker Priest, der er moder til tre børn, og medlem af Kvindelig hjælpeforening, blev af præsident Eisenhower valgt som U. S. A.s statskasserer. Det er en anden vigtig stilling indenfor regeringen. — Hun har hidtil haft sit hjem i nærheden af Salt Lake City.

Distriktskonferencerne
i foråret 1953 vil blive afholdt som følger:

Aalborg	28., 29. og 30. marts
Kobenhavn	11., 12. og 13. april
Esbjerg	18., 19. og 20. april
Aarhus	25., 26. og 27. april
Odense	2., 3. og 4. maj

Fortsat artikel:

EN ADVARSELS RØST

Af *Parley P. Pratt.*

2. KAPITEL

Om profetier, der endnu venter på at blive opfyldt.

Hvad er profeti andet end fremtidens historie?

Efter af de mange tydelige beviser at have fundet, at profetierne indtil nu er opfyldt bogstaveligt — ja, indtil den mindste tøddel, så håber vi, at læseren vil holde fast ved den samme udlæggelsesregel med hensyn til de endnu ikke opfyldte. Og medens vi endnu står på fremtidens dørtærskel, og den kommende tids vidundere er i færd med at blive afslørede for vort forbavsede blik, fremstillende de mest storslåede og majestætiske optrin, de mest forbavsende revolutioner, de forfærdeligste ødelæggelser, såvel som de forunderligste beviser på Jehovas magt og majestæt i den store genindsamling af hans så længe adspredte pagtens folk fra jordens fire hjørner, siger jeg, medens disse scener er i færd med at vise sig for os, så lad os i Jesu navn bøje os for den store Jehova og i tro bede ham om, at hans ånd må udvide vort hjerte og oplyse vort sind, så vi kan forstå og tro alt det, som er skrevet, hvor overnaturligt det end kan synes. Men, kære læser, hvem du end er, er du ikke belavet på forfølgelse, er du ikke beredt på at få dit navn forstodt som ondt, kan du ikke tåle at blive kaldt en skælm, en bedrager eller en dåre, eller en, der er besat af djævelen, eller er du, på grund af menneskelige trosbekendelser, tvungen til at tro netop så og så meget og ikke mere, da gør du bedst i at standse her; thi hvis du skal tro det, der er skrevet i Bibelen angående kommende begivenheder, da vil du være nødsaget til at tro på sådanne mirakler, tegn og undere, åbenbaringer og tilkendegivelser af Guds kraft, som endog vil overtræffe alt det, som nogen tidligere generation har oplevet: ja, du vil tro, at vandene skal adskilles, og Israels børn gå tørskoede igennem, når de rejser tilbage til deres eget land, ligesom de gjorde i Moses's dage; thi intet menneske har nogensinde troet på Bibelen uden at tro på og forvente så-

danne herlige begivenheder i de sidste dage. Ja, jeg vover at sige, at en sådan bibeltroende ville være noget, som kun få har set i denne slægt, til trods for al deres lovpriste religion. Thi der er stor forskel på at tro, at bogen er sand, når den er lukket, og at tro de ting, som er skrevet deri. I kristendommen anses det nu for en stor skam ikke at tro Bibelen, når den er lukket, men den, der vil gøre et forsøg, vil se, at det bliver anset som en langt større skam at tro, at de ting, der er skrevet i den, ganske bestemt skal ske. Det er netop vor urokkelige tro på Bibelens indhold, og vor omhyggelige fremvisning af dette, der har været en hovedårsag til den forfølgelse, vi må lide. Thi dersom folket forstod profetierne, og disse sås at gå i bogstavelig opfyldelse, ville dette splitte alle kristenhedens sekter og partier til de fire vinde, og Kristi Rige ville hæve sig på deres ruiner, medens den virkelige kundskab om sandheden ville dække jorden, ligesom vandet skjuler havets bund. (Es. 11:9).

Efter at have gjort disse bemærkninger for at advare mine læsere, spørger jeg, om der er nogen, der har mod nok til at risikere følgerne, og med mig skue ind i fremtiden, så vil vi begynde med Es. 11:11-16. »På hin dag skal Herren atter udstrække sin hånd for at vinde, hvad der er til rest af hans folk, fra Assur og fra Ægypten, fra Patros, Ætiopien og Elam, fra Sinear, Hamat og havets strande. For folkene rejser han banner, samler Israels bortdrevne mænd, sanker Judas spredte kvinder fra verdens fire hjørner. Efraims skinsyge viger, og Judas avind svinder; Efraim er ikke skinsyg på Juda, og Juda bærer ej avind mod Efraim. I vest slår de ned på filisternes skulder, sammen plyndrer de østens sønner, mod Edom og Moab rækker de hånden, Ammons sønner lyder dem. Herren udtørrer Ægypterhavets Vig og svinger hånden mod floden i sin ånds vælde; han kløver den i syv bække, så man kan gå over med sko; der bliver en banet vej for dem af hans folk, som levnes fra Assyrien, således som der var for Israel, da det drog op fra Ægypten.«

Her ser du, at et banner skal oprejses for hedningerne eller nationerne; ikke alene for Judas adspredte, men for de fordrevne af Israel. Jøderne kaldes adspredte, fordi de er ligesom udstrøede blandt nationerne; men de ti stammer kaldes fordrevne, fordi de er fordrevet fra nationernes kundskab til et land for sig selv. Læseren vil erindre, at de ti stammer ikke har boet i Kanaans land, siden de blev bortført af den assyriske kong Salmanassar. Vi ser tillige, i det 15. vers, Guds forunderlige magt, som vil åbenbare sig ved ødelæggelsen af en lille arm af Det røde Hav, kaldet Ægypterhavets Vig; og ligeledes, at en vis flods syv bække skal kløves, så man kan gå tørskoet over; og hvis nogen ikke skulle forstå det bogstaveligt, siger det 16. vers: »der bliver en banet vej for dem af hans folk, som levnes fra Assyrien, således som der var for Israel, da det drog op fra

Ægypten.« Nu har vi blot at sporge, om Det røde Hav i Moses's dage blev bogstaveligt adskilt, eller om det blot skulle forstås symbolsk? Thi som det var den gang, således skal det blive igen. Og dog fortæller nutidens teologer os, at miraklernes dage er forbi for bestandig; og at de, som i vore dage tror, at der kan ske mirakler, bor betragtes som bedragere, eller i det mindste som usle, uvidende fanatikere, og man advarer folk imod dem, idet man kalder dem falske lærere, der, om muligt, ville forføre selv de udvalgte. Om denne genoprejsningens tid har profeterne talt så fuldstændigt og så ofte, at vi kun kan anføre nogle få af de tydeligste eksempler, som vil vise os omstændighederne ved den, samt måden og midlerne, hvorved den skal gennemføres. Jer. 16:14-16 siger: »Se, derfor skal dage komme, lyder det fra Herren, da det ikke mere hedder: »Så sandt Herren lever, der førte israeliterne op fra Ægypten!« men: »Så sandt Herren lever, der førte israeliterne op fra Nordens Land og alle de lande, til hvilke han havde stødt dem bort!« Og jeg fører dem hjem til deres land, som jeg gav deres fædre. Se, jeg sender bud efter fiskere i mængde, lyder det fra Herren, og de skal fiske dem; og siden sender jeg bud efter jægere i mængde, og de skal jage dem fra hvert bjerg, hver høj og klippernes kløfter.« Det har altid været skik blandt jøderne, når de ønskede at udtrykke deres Guds storhed, at sige: »Så sandt Herren lever, der førte vore fædre op fra Ægypten.« Dette udtryk var nok til straks at tilbagekalde i erindringen den kraft og de undere, der ledsagede denne mindeværdige begivenhed, og de forbandt dermed alt, hvad der var stort og skønt, og det var vel skikket til at indgyde ærefrygt tilligemed en levende bevidsthed om Israels Guds kraft. Men til vor forbavselse skal der endnu ske noget, som for en stund vil kaste alle fortidens store begivenheder i glemsel, og Israels børn skal da vide, at den store Gud lever, ved at fæste deres tanker på en af den nyere tids begivenheder, som da vil have fundet sted, og som er herligere og vidunderligere end deres udgang af Ægypten. De skal da udbryde: »Så sandt Herren lever, der førte israelitterne op fra Nordens Land og alle de lande, til hvilke han havde stødt dem bort, og som førte dem hjem til deres land, som han gav deres fædre.« Erindringen herom vil være ledsaget af forestillingen om alt, hvad der er herligt, ophøjet, vidunderligt og forbavsende, medens de erindrer de åbenbaringer, de kundgørelser og de mirakler, der fandt sted ved denne store begivenhed for alle nationers øjne, samt den Guds nåde, der blev udvist imod dem ved samme lejlighed. Med dette for øje udbryder Jeremias i det sidste vers: »Se, derfor lader jeg dem mærke, denne gang lader jeg dem mærke min hånd og min styrke; og de skal kende, at mit navn er Herren.«

Men midlerne, der skal bruges til at fremkalde denne herlige begivenhed, består ikke alene i opløftelsen af et banner, så vi

kan vide, når tiden er kommet, men fiskere og jægere skal få den beskæftigelse at fiske og jage dem fra hvert bjerg og hver høj og ud af klippernes huler. Læseren må her erindre, at man skal ikke sende uinspirerede missionærer for at lære Israel flere hundrede forskellige lærdomme og menneskelige meninger, og fortælle dem, at de formoder, at tiden omtrent er kommet, da de skal samles. Men himmelens Gud skal kalde mænd ved virkelig åbenbaring, direkte fra himmelen, og sige dem, hvem Israel er, hvem indianerne i Amerika er, om de er af Israel, og ligeledes, hvor de ti stammer er, og alle de adspredte levninger af dette længe fortabte folk. Han alene er det, som kan give dem deres beskikkelse og mission og iføre dem med kraft fra det høje til at udføre dette store værk, trods elementernes rasen og al jordens og helvedes forenede modstand. Men, spørger du, hvorfor skal Herren kalde mennesker ved virkelig åbenbaring? Jeg svarer, fordi han aldrig har brugt nogen anden måde at kalde dem på end netop denne. »Og ingen tiltager sig selv den værdighed,« siger apostelen, »men man må som Aron kaldes dertil af Gud.« (Hebr. 5:4), og Aron blev, det ved vi alle, kaldet ved åbenbaring.

Den store Jehova har aldrig anerkendt og vil aldrig anerkende nogen mands præstedømme eller betjening, hvis han ikke er kaldet ved åbenbaring eller inspireret af ånden som i gamle dage. Men, ak! du forskrækker mig, siger læseren, thi alle nutidens teologer tror ikke på nogen nyere åbenbaring end Bibelen, og heller ikke på direkte inspiration eller åndens overordentlige gaver. Forkaster du dem alle og siger, at de ingen myndighed har? Jeg svarer nej, thi Bibelen selv gør det, og jeg er fuldstændig tilfreds med dens afgørelse, da de ingen steder er omtalt i Skriften, undtagen som lærere, som folket selv har taget sig i hobetal (ved hobetal menes ikke få, men mange). Men som yderligere bevis på, at Gud vil give åbenbaringer for at udføre sit herlige værk, vil vi henvise til Ez. 20:33-38. Det lyder: »Så sandt jeg lever, lyder det fra den Herre Herren: Med stærk hånd og udstrakt arm og udøst vrede vil jeg vise, at jeg er eders konge. Med stærk hånd og udstrakt arm og udøst vrede vil jeg føre eder bort fra folkeslagene og samle eder fra de lande, hvor I er spredt, og bringe eder til folkeslagenes ørken, og der vil jeg gå i rette med eder ansigt til ansigt. Som jeg gik i rette med eders fædre i Ægyptens ørken, vil jeg gå i rette med eder, lyder det fra den Herre Herren. Jeg vil lade eder gå under staven og føre eder fuldtalligt frem. Jeg vil fraskille dem, der var genstridige og faldt fra mig; jeg fører dem ud af deres udlændigheds land, men til Israels land skal de ikke komme; og I skal kende, at jeg er Herren.«

Du ser, at disse forjættelser begynder med en dobbelt forsikring; først med en ed, »Så sandt jeg lever,« for det andet med en forsikring, »Jeg vil vise, at jeg er eders konge«, o. s. v., og i

slutningen af samme kapitel udbryder profeten, for at folket ikke skal misforstå ham: »Ak, Herre, Herre, de siger om mig, at jeg altid taler i lignelser!« Her har vi Israels børn, ført ud af alle nationer med en stærk hånd og en udstrakt arm og med en udøst vrede. Oh, I nationer, som modstår disse vidnesbyrd, tag eder i agt og ihukom Farao, og lær visdom! Vi ser dem således ført ud i folkenes ørk, og der vil Herren gå i rette med dem ansigt til ansigt, ligesom han gjorde med deres fædre i Ægypten. Denne gåen i rette ansigt til ansigt kan lige så lidt ske uden åbenbaring og Guds personlige tilkendegivelse som i gamle dage. Nu spørger jeg: var alle hans tilkendegivelser for Israel i ørkenen blot fabler, der ikke skulle forstås bogstaveligt? Hvis det var således, da skal det være lige sådan nu, thi det ene skal være ganske som det andet; men det var ingen lignelse, men en herlig virkelighed. Han vil lade dem gå under staven og føre dem i pagtens bånd. Dette minder os om den nye pagt, der så ofte er lovet i Skriften, og som skal indgås med Israels hus og med Judæ hus, netop på den tid, da de skal samles hjem fra deres lange adspredelse. Nogle har tænkt, at den nye pagt, der skulle indsamle Israel, oprettedes i Kristi og hans apostles dage; men Paulus fortæller os, at den endnu på hans tid var i vente. I Rom. 11:25 siger han, at »der er kommet forfærdelse over en del af Israel, indtil hedningerne fuldtalligt er gået ind; og så skal hele Israel frelses, som der står skrevet: Befrieren skal komme fra Zion, han skal fjerne ugudelighederne fra Jakob, og når jeg borttager deres synder, da er dette min pagt med dem.«

Heraf lærer vi, at Paulus forstod, at denne pagt skulle være i en kommende tid, nemlig ved Israels genoprejsning i de sidste dage, når hedningernes tider var fuldkommede. Da, og ikke før, skulle der komme en befrier for Israel, fordi de havde forkastet befrieren, da han første gang kom. Og han sagde selv til jøderne: »Se, jeres hus bliver forladt og overladt til jer selv! Thi jeg siger jer: Fra nu af skal I ikke se mig, før den tid kommer, da I siger: Velsignet være den, som kommer, i Herrens navn!« (Matt. 23:38-39). Da først skal pagten med Israel blive fornyet. Og selv, da apostlene spurgte Frelseren, idet de sagde: »Herre, er tiden nu kommet, da du vil genoprette riget for Israel « (Ap. Ger. 1:6), svarede han dem, at det ikke tilkom dem at vide tider eller timer, som Faderen havde fastsat af egen magt; men de skulle berede sig til at modtage den Helligånds kraft og bære vidnesbyrd om ham o. s. v. Det var ligesom han ville sige til dem: Dette arbejde er ikke for eder at udrette, men det skal fuldkommes i Herrens egen bestemte tid, ved hvem han vil; men gå I hen og udret den gerning, som jeg har befalet eder.

Og Elias siger, idet han taler om denne pagt, at »Deres æt skal kendes blandt folkene, deres afkom ude blandt folkeslag; alle, der ser dem, skal kende dem som slægten, Herren velsig-

ner.« (Es. 61:9). Nu ved vi, at det er et spørgsmål, som kun kan afgøres ved åbenbaring, om Amerikas oprindelige indbyggere er af Jakobs sæd eller ikke; og ligeledes er det en sag af megen uvished, hvor de ti stammer er og hvem de er; men når som helst den nye pagt kommer for dagen, vil den åbenbare os disse ting og ikke længere lade os i tvivl; vi skal da kende deres sæd blandt folkene, og deres afkom ude blandt folkeslagene. Men hvor forskellig var ikke virkningen, for Israels vedkommende, af den pagt, som gjordes for atten hundrede år siden! Den nedstyrtede dem i vantro, og bevirkede, at alle, som siden den tid har set og hørt om dem, indrømmer, at de er den sæd, som Herren har forbandet. Når pagten bliver fornyet i de sidste dage, vil Herren føre dem i pagtens bånd ved at åbenbare sig for dem ansigt til ansigt. Lad mig nu spørge: Hvorledes indgår Gud en pagt med menneskene? Svaret må blive: Ved at meddele dem sin vilje ved virkelig åbenbaring; thi uden den ville det være umuligt at indgå en pagt imellem de to parter. For at belyse dette emne vil vi anføre et eksempel. Vi ser, hvorledes vi indgår pagter med hinanden. En ung mand f. eks. ønsker at indgå ægteskab med en ung pige; men berøv ham al lejlighed til at åbenbare sine tanker for hende, og afskær dem fra al direkte forbindelse med hinanden, så kan de umuligt slutte nogen pagt med hinanden. Og således er det også med den Almægtige. Han har aldrig indgået nogen pagt med sine skabninger uden ved åbenbaring, og han kan umuligt gøre det. Kort sagt, når han har oprettet en pagt med menneskene, hvor det har angået et helt folk, så har han deri indbefattet præstedømmet, embeder og myndighed, tilligemed de ordinancer og velsignelser, der tilhører hans pagt. Således vil han også gøre denne gang. Når den nye pagt oprettes, vil Guds Rige blive organiseret med alle sine embeder, ordinancer, gaver og velsignelser ligesom i gamle dage; men vi kommer tilbage hertil, når vi skal omtale Guds Rige.

»Men,« sporger du, »hvorfor behøver vi at forny en pagt, som aldrig er blevet brudt? Dersom Herren indgik en pagt i apostlenes dage og kaldte den en ny pagt, hvorfor skal den da fornys igen, når den er i kraft, så længe den ikke brydes af nogen af parterne?« Dette er et meget vigtigt spørgsmål, hvis afgørelse vedrører hele kristenhedens skæbne. Vi må derfor være meget forsigtige med at fælde vor dom, før at den kan blive fuldstændig forståelig og beviset indlysende for os. At der oprettedes en pagt mellem Gud og folket i Kristi og hans apostles dage, vil vel ingen kristen benægte; og dersom den pagt aldrig er blevet brudt, så må den være i kraft den dag i dag, og følgelig behøves der ingen ny. Det tilkommer os altså nu at bevise, at den pagt virkelig er blevet brudt, så den ikke er i kraft, hverken blandt jøder eller ikke-jøder, og at de til pagten hørende embeder, myndigheder, kræfter og velsignelser er gået tabt, så de ingen steder

findes blandt menneskene. For at kunne gore dette, må vi først undersøge, hvad disse embeder, myndigheder, kræfter og velsignelser var, og dernæst se, om de endnu findes blandt menneskene.

Vi læser, at embedsmændene i Kristi Kirke bestod af apostle, profeter, evangelister, hyrder og lærere, alle inspirerede og indsat af Herren selv, til de helliges fuldkomne beredelse, til embedets forvaltning, o. s. v., og at de skulle blive ved at være i menigheden, indtil de alle nåede til enighed i troen på og erkendelsen af Guds Son, til mands modenhed, og det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde. (Efes. 4:11-13).

For det andet: Åndens gaver, som nogle kalder overnaturlige, var de kræfter og velsignelser, der hørte til denne pagt, hvor som helst den fandtes, det være sig blandt jøder eller ikke-jøder, så længe den var i kraft. Nu vil jeg spørge den kristne verden, eller enhver af dens sekter og partier, om de har apostle, profeter, evangelister, hyrder og lærere, inspirerede fra det hoje, samt alle den Helligånds gaver og velsignelser, som tilhorer den evangeliske pagt? Hvis ikke, da er både pagtens embeder og kræfter ophørt, og det må være sket på grund af et brud på pagten; thi dette var årsagen til, at joderne mistede disse velsignelser, da de overgaves til ikke-joderne. Og Paulus sagde til hedningerne i sit 11. kapitel til romerne, at dersom de ikke blev ved i godheden, ville de falde ligesom jøderne før dem. Men for yderligere at bevise, at evangeliets pagt blev brudt både af jøderne og ikke-jøderne, og af alle andre folk på jorden, så den ikke længere er i kraft, skal jeg anfore Esajas 24:1-6: »Se, Herren gor Jorden tom og øde og vender op og ned på dens overflade, han spreder dens beboere; det går lægfolk som præst, træl som herre, trælkvinde som frue, køber som sælger, långiver som låntager, ågerkarl som skyldner. Jorden tømmes og plyndres i bund og grund, thi Herren har talet dette ord. Jorden blegner og segner, Jorderig sygner og segner, Jordens højder sygner hen. Vanhellig blev Jorden under dem, som bor der, thi lovene krænked de, overtrådte budet, brød den evige pagt. Derfor fortærer forbandelse Jorden, og bøde må de, som bor der. Derfor svides Jordens beboere bort, kun få af de dodelige levnes.«

Af disse vers ser vi, at den samme hjemsogelse venter både præster og lægfolk, rige og fattige, trælle og frie, så de alle skal opbrændes på få nær; og årsagen dertil er, at landet er besmittet på grund af sine indbyggere, fordi de har krænket lovene, overtrådt budet og brudt den evige pagt. Dette kan ikke hentyde til nogen anden pagt end evangeliets bud og love, som gaves folket i apostlenes dage; thi skønt en tidligere pagt vel kunne være blevet brudt, så er dog aldrig alle Jordens beboere, på nogle få nær, blevet odelagt ved ild, fordi de havde brudt nogen pagt, men denne odelæggelses skal ske ved ild lige så bogstaveligt som

floden i Noas dage, og den vil fortære både præster og lægfolk på jorden, og det fordi de har brudt evangeliets pagt med dets love og ordinancer; ellers må vi anskaffe os en ny udgave af Bibelen og udelade det 24. kapitel af Esajas.

Efter nu at have besvaret dette vigtige spørgsmål håber jeg, at læseren indser nødvendigheden af en ny pagt til frelse for de få, der ikke bliver brændt. Vi vil derfor forlade dette emne og vende tilbage til Israels indsamling. Du bør læse det 36., 37., 38. og 39. kapitel af Ezekiels profeti. I det 36. kapitel vil du finde en forjættelse til Israel, at de skal vende tilbage fra alle de nationer, hvor de har været adspredt, og blive bragt tilbage til det land, som Gud gav deres fædre. Jerusalem skal fyldes af menneskehjorde, og alle Judæas ødelagte byer skal atter blive opbygget, befæstet og beboet. Landet skal blive indhegnet, pløjet og tilsået, så det skal siges: »Dette land, som var ødelagt, er blevet som Edens Have.« »Og folkene, der er tilbage rundt om eder, skal kende, at jeg, Herren, har opbygget de nedrevne byer og tilplantet det ødelagte land; jeg, Herren, har talet, og jeg fuldbyrder det.« »Så skal de omstyrtede byer blive fulde af menneskehjorde, og de skal kende, at jeg er Herren.« I det 37. kapitel vil du finde, at profeten, efter synet om de dødes opstandelse, går videre og taler om, at de to folk skal blive til eet folk på Israels bjerge, og at een konge skal være konge over dem alle; og når dette opfyldes, skal de ikke mere adskilles i to riger. Endvidere skal Herrens tabernakel være hos dem, og hans helligdom midt iblandt dem evindelig; han vil bestandig være deres Gud, og de skal være hans folk. »Og folkene skal kende, at jeg er Herren, som helliger Israel, når min helligdom bliver i deres midte evindelig.« (Sidste vers). Det er vel bekendt, at Juda og de ti stammer aldrig har været een nation på Israels bjerge, siden de dage, da de først blev adskilt i to nationer.

Men når dette sker, skal endog hedningerne erkende det og blive overbevist om den sande Gud, ligesom Kyros. Dersom nu de kristne missionærer skal omvende verden, før Herren udfører dette store værk, da vil det spare Herren den ulejlighed at gøre det på sin egen måde, og det ville hindre profetiernes opfyldelse; Herrens ord ville slå fejl, og hele verden nedsynke i vantro. Herren sagde ganske rigtigt: »Mine tanker er ikke eders tanker, og mine veje er ikke eders veje.« I 38. og 39. kapitel viser Herren os et syn af mange folkeslag, forenede under eet stort hoved, hvem det behager Herren at kalde Gog; og denne store hær kommer ridende, bevæbnet med alle slags våben, op imod Israels bjerge som en sky, der skjuler landet; deres formål er at tage bytte og røve guld og sølv, fæ og gods i stor mængde.

(Fortsættes).

Den danske mission.

Da der i den senere tid har været mange afløsninger og nyindsættelser på grund af missionærers hjemrejse, bringer vi hermed en komplet liste over dem, der på nuværende tidspunkt holder stillinger i den danske mission:

Missionspræsidentskabet:

Mark Junius Sørensen, missionspræsident.
Ejnar Nielsen, 1. rådgiver.
William M. Hansen, 2. rådgiver.

Præsidentinde for Kvindelig hjælpeforening i den danske mission:

Mary G. Sørensen.

Missionssekretær:

Kay L. Flinders.

Hovedbestyrelse for Kvindelig hjælpeforening:

Mary G. Sørensen, præsidentinde.
Mary Kaiser, sekretær.

Hovedbestyrelse for søndagsskolen:

John Boyd Nielsen, præsident.
Phyllis M. Aagaard, sekretær.

Hovedbestyrelse for ungdomsforeningerne:

John Boyd Nielsen, præsident.
Phyllis M. Aagaard, 1. rådgiver.
Phyllis M. Aagaard, sekretær.

Hovedbestyrelse for Primary:

Juanita M. Flinders, præsidentinde.
Henny Holmegaard, sekretær.

Hovedbestyrelse for Genealogisk forening:

Ejnar Nielsen, præsident.
Arthur Haun, 1. rådgiver.
Ellen S. O'Brien, sekretær.

Distriktspræsidenter i den danske mission:

København distrikt: Howard E. Otteson.
Aalborg distrikt: Frank E. Lund.
Aarhus distrikt: Kay L. Jensen.
Esbjerg distrikt: Kenneth Boyd Baugh.
Odense distrikt: Leon R. McCarrey.

Lad dig lede af Herrens Ånd!

Hvad er det, der gør, at eet menneske er anderledes end et andet? Hvorfor er nogle mennesker gode og andre onde? Ja, hvorledes kan det samme menneske være god og kærlig det ene øjeblik, og ond og hævngerrig det andet?

Det afhænger af den ånd, der har bolig i hans legeme. Hvis vi har Guds Ånd hos os, vil vi føle en indre glæde og tilfredshed, og søge at gøre andre delagtige i vor glæde, — vort hjerte vil strømme over med det, hvormed det er fyldt.

Lad os stræbe efter altid at være fyldt med Herrens Ånd, da kan der kun være plads for glæde og kærlighed til vor næste i vor sjæl. Men hvorledes kan vi fylde os med Herrens Ånd? Hvorledes kan vi opsoge Herrens Ånd? Vi kan opsøge den i Hans kirke, og ved at leve evangeliet — både når nogen ser det, og når ingen ser det — thi vor åndelige tilstand påvirkes såvel af dårlige gerninger, der udføres usynligt for andre, som af gerninger, som alle kan iagttage.

Herrens Ånd vil vige bort, når som helst vi tillader nogen dårlig tanke at komme til vort sind — ligesom lyset viger for morket. Hvor solen skinner, viger mørket bort — hvor Herrens Ånd er tilstede, må alle mørkets magter vige.

Hvor findes Herrens Ånd i højere grad end i Hans kirke? Jeg har besøgt verdens store kirker: Westminster Abbey i London, Nôtre Dame i Paris, og Peterskirken i Rom, jeg har beundret de pragtfulde marmorsøjler og skønne kunstværker, jeg har vandret mig træt i disse enorme kirkerum og imponeret stirret op mod den mægtige kuppel i verdens største kirke, hvorunder Rådhustårnet i København let kunne stå uden at støde imod; jeg har besøgt disse steder, men intet sted har jeg fundet Guds Ånd, som jeg har fundet den i selv det mindste og fattigste lokale, hvor en gudstjeneste har været afholdt i min, i Guds egen kirke, i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det, der giver en kirke så vel som et menneske værdi, er den ånd, som findes deri, en kirke er en kirke, dersom Herrens Ånd findes der; mennesker kan bygge kirker, men de kan ikke fylde dem med Herrens Ånd, og Herren giver sin Ånd til den, der holder Hans befalinger, og til den kirke, der lærer Hans lærdomme, og som han har bemyndiget til at udføre sine ordinancer.

Falske principper behersker mange mennesker og leder deres handlinger ad forkerte veje. Deres mål for ret og uret er fejlagtige. Søskende, og alle oprigtige, retfærdige mennesker i dette land — undersøg det mål, hvormed De måler sandhed og usandhed, se det ved siden af det mål i guld, som Herren har givet os i evangeliet — se om Deres mål er i overensstemmelse med det mål for sandhed og retfærdighed, som Herren har gengivet i sin fuldkommenhed til *sin* kirke: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Hvis nogen vil spørge mig om, hvornår jeg har haft mine lykkeligste timer, da vil jeg svare dem, at det var, når jeg blev fyldt med Herrens Ånd — og vor lykke er afhængig af, at vi kan modtage og beholde denne Ånd i vort legeme. Søg derfor Herrens Ånd.

Ejnar Due Jensen, Horsens.

Rejsegilde på den nye kirkebygning i Odense.

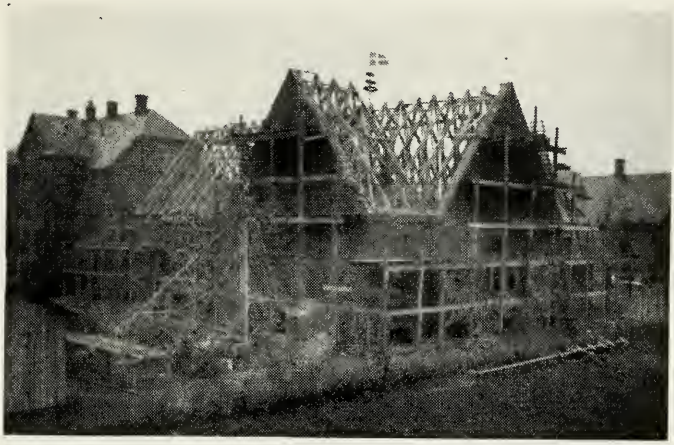

Som indledning til Odense grenskonference blev der ved middagstid lørdag den 24. januar holdt rejsegilde på den nye kirkebygning. Til stede var missionspræsident Mark Junius Sorensen, søster Mary G.

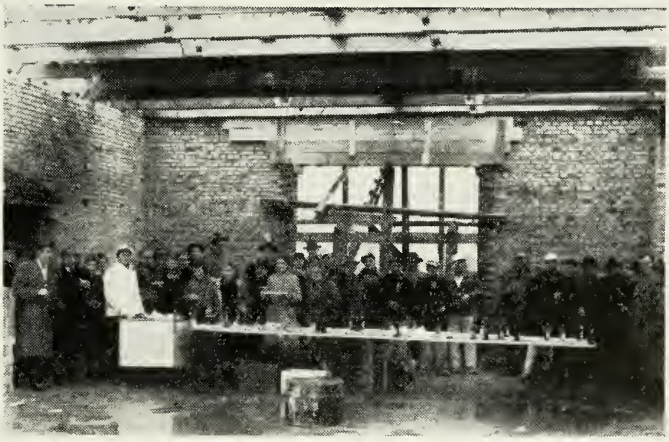

Sorensen, grenens missionærer og nogle få søskende og venner, samt håndværkerne og mestrene. Broder Erik Andersen bød velkommen og der blev holdt korte taler af præsident Sorensen, murermesteren, broder T. Schiller, og af tømrermesteren. Hver arbejder modtog en mindre pengegave samt en Mormons Bog med dedikation. Derefter blev der serveret Hot Dogs og »nisseøl« og sodavand; en rigtig pølsemand med vogn og de tilstedeværende søstre stod for traktementet.

L. C.

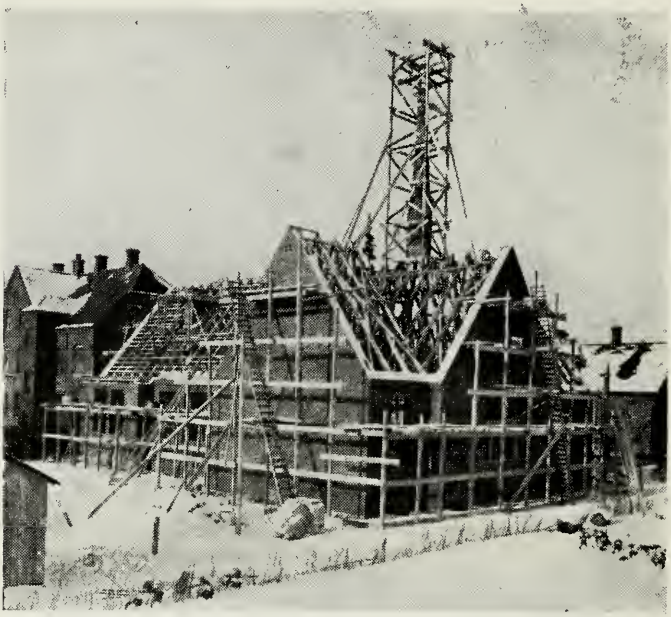

Odense kirkebygning den 8. februar 1953.

Bemærk: Alle penge som indsendes til Kirkens kontor, bedes sendt til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Postgirokonto nr. 333.38, og *ikke* til de enkelte organisationer. På *talonen* anføres hvad pengene er til.

Det ugjorte.

Det er ikke det, som du gjorde,
men det, som du ugjort ved,
der lægger sig tungt på dit hjerte
ved aften, når solen går ned.
De milde ord, som du glemte,
det brev, som du ikke skrev,
de blomster, du ikke sendte,
til bitre minder dig blev.
Den sten som du kunne borttage
på andre menneskers sti,
det råd de forgæves vented.
men du gik hastig forbi.
Det gode og varme håndtryk,
hvortil du ikke fik tid,
fordi du var fyldt af dit eget,
optaget af dagens strid.

Fra konferencen 19. oktober 1952 i Aarhus.

Ingeborg Sørensen,
Randers.

Referater fra grenskonferencerne.

Frederikshavn 10. og 11, januar. Frederikshavn gren indledte sin grenskonference med en fest lørdag aften, hvor underholdningen bestod af sange, sunget af en missionær-sekstet fra Aalborg og af grenens søstre, samt oplæsning, forevisning af farvefilm og forskellige lege; til sidst blev der serveret forfriskninger, bestående af brune bønner og æblekage. Alle tilstedeværende morede sig dejligt. Tilstede ca. 40 søskende og venner.

Søndag formiddag udførtes et fint program med sange, oplæsning og taler af såvel de tilstedeværende born som af de voksne, dernæst fik alle de lokale soskende lejlighed til at bære deres vidnesbyrd for forsamlingen. Tilstede var ialt 45.

Gudstjenesten søndag aften var som sædvanlig konferencens højdepunkt, vi fik her lejlighed til at høre gode opbyggende taler af grensforstanderen, ældste Dwayne E. Larsen, distriktspræsidenten, ældste Frank E. Lund, og missionspræsident Mark Junius Sorensen, hvorved vort vidnesbyrd blev stærkere om sandheden af, at Gud har talt pâny, og at vi tilhorer den eneste sande kirke.

Vi har grund til at være taknemmelige for en dejlig konference, hvor vi i fred fik lov til at samles med vore soskende og venner og tjene Gud.

J. K.

Vejle, 10. og 11, januar. Grenskonferencen i Vejle indledtes med en lille fest i broder og søster Komars hjem lørdag aften. Aftenen gik med at synge fædrelandssange og kanons, som var under ledelse af soster Jytte Norskov. Senere på aftenen blev der serveret forfriskninger, som var medbragt af de tilstedeværende. Aftenen sluttede med bon. Tilstede ialt 26.

Om søndagen holdtes sondagsskole kl. 10. Børneklassen udførte et program med oplæsning og sange. Derefter var der et par taler fra den voksne klasse. Tilstede 34.

Aftenmødet kl. 19 indledtes med sang og bøn. Derefter talte distriktspræsident, ældste Kay L. Jensen, ældste Paul W. Poppe og til sidst 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen. Imellem talerne var der en duet »Herre, vi samles«, ved søster Rita Nørskov og søster Jytte Nørskov. Mødet sluttede med bøn. Tilstede ialt 20.

Vi var alle enige om, at vi havde fået opbyggelse og noget at tænke på gennem det kommende år.

J. N. R.

Slagelse, 18, januar. Grenskonferencen i Slagelse begyndte sondag morgen med et velfærdsmøde, hvor vi hørte taler af søster Ingeborg Hansen og grensforstander, ældste Leon Petersen om, hvad velfærdsplanen går ud på, hvornår den blev påbegyndt, samt hvilke særlige opgaver det kvindelige hjælpearbejde har. Derefter talte missionspræsident Mark Junius Sorensen om velfærdsplanen hjemme og ude i missionen samt om de opgaver, der skulle udføres i det nye år. Tilstede 9.

Kl. 10 afholdtes sondagsskole, hvor børnene fortalte om ting fra Bibelen og Mormons Bog, og derefter sang for os. Broder Gunner Andersen talte derefter om »Hvad betyder søndagsskolen for os?« og søster Marie Petersen om »Våger og beder, så I ikke falder i fristelse.« Distriktspræsident Howard E. Otteson sang en solo og talte derefter til os om de store ting, som præstedommet, igennem myndighed fra Gud, kan udføre, f. eks. helbredelse af syge ved håndspålæggelse. Præsident Otteson kaldte derefter nogle søskende op til kortfattede taler. Tilstede 20.

Funktionærmøde afholdtes kl. 17,30. De forskellige organisationer aflagde beretning for det forløbne år. Derefter talte ældste Glenn G. Vincent om, hvorfor vi har klassearbejde, og hvorledes det skal udføres. Distriktspræsidenten talte om glæden ved at samles, selv om vi var få. Tilstede 13.

Mødet søndag aften begyndte kl. 19. Efter nadveren blev præsidentskabet og grenens funktionærer opretholdt af distriktspræsidenten. Konferencens motto, Matt. 7:7, var emnet for aftenens taler. Ældste Leon B. Petersen talte ud fra emnet, »Beder, så skal I få«, bed med ord fra hjertet og ikke med tillærte ord. Så talte præsident Otteson ud fra emnet, »Soger, så skal I finde«, søg først Guds rige, ikke jordisk rigdom, men visdom. Efter en sangsolo ved præsident Otteson talte missionspræsident Sorensen ud fra emnet, »Banker på, så skal der lukkes op for eder«, og om ansvaret hos dem, som bringer evangeliet, at ingen skal vildledes.

Det var dagens sidste møde, og vi skiltes i glæde og taknemmelighed mod Gud for en vellykket konference. Tilstede 23.

G. A.

Silkeborg, 18. januar. Konferencen indledtes med præstedømsmøde kl. 8,30, hvor to lokale brødre, en fra det aronske og en fra det melkisedekske præstedømme, talte. Derefter talte grensforstanderen fra Aarhus, ældste Creed Mortensen, distriktspræsidenten, ældste Kay L. Jensen, og 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen. Tilstede 9.

Under søndagsskolen kl. 10 udførte børnene og repræsentanter fra junior- og senior-klasserne et dejligt program over emnet »Lader de små børn komme til mig,« det gav et godt indtryk af, hvad søndagsskolen lærer. Tiden blev derefter overgivet til præsident Ejnar Nielsen, der læste to fortællinger for børnene, og derefter kaldte ældste Creed Mortensen og distriktspræsident Kay L. Jensen op til at tale. Tilstede 35.

Kl. 11,45 afholdtes et genealogisk møde, hvor præsident Ejnar Nielsen kort talte om betydningen af arbejdet for de døde, hvorefter han besvarede spørgsmål fra søskende. Tilstede 13.

Ved nadvermødet kl. 19 var der nogle afløsninger og nyindsættelser i forskellige organisationer, hvorefter samtlige funktionærer i grenen opretholdtes. Grensforstander Aage Pedersen talte over emnet »Evangeliet må føre til aktivitet«, hvorefter søster Solveig Karlsen spillede en orgelsolo. Distriktspræsident Kay L. Jensen talte om »Dåb«, søster Norma Overgaard sang »Søger, så skulle I finde«, og til sidst talte præsident Ejnar Nielsen over emnet »Tro og gerninger«. Tilstede 35.

Aa. P.

Aalborg, 17., 18, og 19. januar. Grenskonferencen i Aalborg indledtes lørdag med en vellykket sang- og musikaften. Tilstede 109.

Søndag kl. 10 var der søndagsskole, hvor vi fik lejlighed til at høre fra børnene i de forskellige klasser om de ting, de lærer i søndagsskolen som de tolkede i sang, deklamation og tale. Søndagsskolens forstander, hans to rådgivere og andre søskende talte om Guds godhed og kærlighed og bar deres vidnesbyrd. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen, talte derefter om sangens betydning og bar sit vidnesbyrd. Tilstede 107.

Søndag eftermiddag kl. 17 var der funktionærmøde, hvor der blev givet rapport fra de forskellige organisationer, og problemer angående Kirkens fremgang blev drøftet. Præsident William M. Hansen gav os mange gode råd. Tilstede 43.

Søndag aften kl. 19 var konferencens hovedmøde. Efter at grenens funktionærer var blevet opretholdt, talte grensforstander Th. Therkildsen om tro, omvendelse og dåb. Efter en sang ved ungpigekoret talte distriktspræsident, ældste Frank E. Lund, om tilgivelse, hvorefter koret sang »De, som sår med tårer«. Aftenens sidste taler var præsident William M. Hansen, der talte over emnet »Hvorledes bliver vi styrket i vor tro«, og derefter fortalte om forskellige oplevelser, han havde haft. Tilstede 102.

Konferencens sidste møde afholdtes mandag aften, og var et møde for præstedømmet, Kvindelig hjælpeforening og velfærdsarbejdet. Ældste Clifford Kindred talte om præstedømmet, Kvindelig hjælpeforenings præsidentinde, Inger Bendtsen, om Kvindelig hjælpeforenings arbejde, og broder Chr. Bendtsen og søster Maren Madsen om velfærd. Det var et møde, hvor Guds ånd kunne føles i høj grad, og da præsident William M. Hansen talte til os, udtalte han, at det var kun få gange, han havde følt Guds ånd så stærkt som i dette møde. Tilstede 65.

Th. Th.

Odense, 24. og 25. januar.

Konferencen indledtes med en fest lordag aften. Festen formede sig som en stor familiefest, idet medlemmerne var samlet for at nyde hinandens selskab og spise den medbragte mad, som blev dækket ud på to store borde og spist i fællesskab. Efter spisningen var der en vellykket underholdning af »Mia Maids« pigerne under ledelse af søster Lilli Christoffersen. Tilstede 60.

„Mia Maids" piger underholder.

Søndag formiddag kl. 10 afholdtes søndagsskole, hvor medlemmer af borneklasserne og seniorklassen talte over konferencens emne »Kærlighed«. Imellem talerne var der en duet ved ældste Arliss Jensen og frk. Inge Christiansen, og en solo ved missionspræsidentinde, søster Mary G. Sorensen. Til slut talte grensforstanderen, ældste Marcus J. Gregersen, om kærlighed blandt menneskene hele verden over, og om at vi altid skal vise kærlighed til vor næste. Tilstede 60.

Konferencens sidste møde var aftenmødet kl. 19. Efter nadveren blev der af distriktspræsidenten, ældste Leon R. McCarrey, foretaget forskellige afløsninger og indsættelser, hvorefter Kirkens øverste autoriteter, den danske missions præsidentskab samt Odense grens funktionærer blev opretholdt.

Aftenens første taler var ældste Marcus J. Gregersen, der talte over konferencens emne »Kærlighed«: uden kærlighed og enighed kan der ikke forventes fremgang. Efter en sang af koret talte ældste Leon R. McCarrey over samme emne og citerede i denne forbindelse forskellige skriftsteder fra Bibelen. Aftenens sidste taler var missionspræsident Mark Junius Sorensen, der ligeledes talte ud fra konferencens emne og citerede nogle udtalelser af Brigham Young fra en tale til medlem-

merne af Kirken: »Vi skal være kærlige og enige, uselviske og aflægge vore fejl, og elske vor næste som os selv. Vi skal alle blive dømt efter vore gerninger.« Præsident Sorensen sluttede sin tale med kraftige ord til de sidste dages helliges missionærer, medlemmer og undersøgere. — Tilstede 73.

C. K. H.

Fredericia, 31. januar og 1. februar, Konferencen indledtes lørdag aften med en lille sammenkomst med underholdning og film samt et par musiknumre, udført af missionærer, derefter blev der serveret forfriskninger. Vi havde en dejlig aften, og vi kunne mærke, at Guds ånd var med os denne aften.

Søndag morgen afholdtes et møde for Kvindelig hjælpeforening og præstedømmet. Vi fik en oversigt over Kvindelig hjælpeforenings arbejde i det forløbne år, og man kunne deraf se, at søstrene har gjort et stort arbejde, og det er vi meget taknemmelige for, og vi vil takke vor himmelske Fader for, at han gav dem styrke til at udføre det store arbejde. Vi hørte derefter inspirerende taler af vor grensforstander, broder Johs. Liljengren, og af distriktspræsident, ældste K. Boyd Baugh. Til slut talte 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen om vort arbejde i det kommende år, og Kvindelig hjælpeforening fik deres velfærdsopgaver for 1953 at vide.

Kl. 10 begyndte søndagsskolen, og vi hørte fra børnene tre glimrende taler over konferencens motto: »Thi hele loven er opfyldt i eet ord, du skal elske din næste som dig selv.« Det var en stor velsignelse at høre tre børn tale over dette emne, og vi voksne kan sikkert lære meget af disse børn. Derefter hørte vi medlemmerne af søndagsskolens bestyrelse tale over det samme emne, og man kunne føle, at de var inspirerede af Guds ånd.

Om eftermiddagen var der funktionærmøde med diskussion, og der blev holdt en række taler, som gav indblik i de forskellige organisationers arbejde.

Kl. 19 afholdtes det sidste møde under konferencen. Efter at grenens funktionærer var blevet opretholdt, talte broder Johs. Liljengren over emnet: Kærlighed til vor næste, og han gik ud fra den nu afdøde præsident, George Albert Smith, som var fyldt med kærlighed hele sit liv igennem. Derefter talte ældste K. Boyd Baugh om det største bud i loven, at vi altid skal gøre, hvad der står i vor magt for at hjælpe vore medmennesker og elske dem som os selv. Til slut talte præsident Ejnar Nielsen om kærlighed blandt søskende, han understregede, at hvis vi altid vil gøre Hans vilje, vil vi have fremgang i livet, og Guds ånd vil altid være med os.

Vi følte, at Guds ånd havde været med os gennem hele konferencen, og at vi i det kommende år, gennem de ord, som vi havde hørt, vil kunne have mere kærlighed til vor næste, og vor himmelske fader vil da skænke os sine rigeste velsignelser.

J. W.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

Kære søstre i Kvindelig hjælpeforening!

Den 17. marts er det Kvindelig hjælpeforenings fødselsdag. Det er da 111 år siden, at den ældste af Kirkens organisationer blev oprettet. Den er forskellig fra alle andre kvindeforeninger i verden, fordi den blev organiseret af Profeten Joseph Smith under guddommelig vejledning fra vor himmelske Fader. Det er intet under, at den er vokset og har blomstret fra den beskedne begyndelse med 26 kvinder, til den i dag har over 120.000 medlemmer.

Organisationens navn var i begyndelsen »Den kvindelige hjælpeforening i Nauvoo«. Den skulle være en hjælp for præstedømmet. Den gang arbejdede Kvindelig hjælpeforening under ledelse af præstedømmet og under dets vejledning, ligesom den gør i dag.

Søster Emma Hale Smith, Profetens hustru, blev valgt som den første præsidentinde i foreningen.

Hensigten med oprettelsen af Kvindelig hjælpeforening var den samme som hensigten er i dag, men den har udviklet sig til et meget større omfang. Nogle af dens formål er følgende: At vise godgørenhed uden hensyn til trosbekendelse eller nationalitet. At drage omsorg for de værdige trængende og syge. At hjælpe i tilfælde af dødsfald. At hjælpe med til at opretholde en høj moralsk standard i samfundet, samt at studere og undervise om evangeliet.

I omkring 30 nationer i verden finder vi velorganiserede grupper af Kvindelig hjælpeforening. Ingen andre steder kan man finde mere enighed, kærlighed og godhed blandt medlemmerne af en forening. De kommer fra alle samfundslag. Det drejer sig ikke om, hvorvidt den ene ejer mere af denne verdens gods end den anden, om den ene skal lære og den anden undervise, eller fra hvilket land de kommer, alle mødes i de fælles opgaver. De kommer for at undervise og for at lære, for at bede og synge og lære i fællesskab.

»Du skal elske din næste som dig selv« var en af Frelserens befalinger. Kvindelig hjælpeforenings medlemmer giver meget af deres tid og meget materiel hjælp til de trængende, de gamle, de syge og de ulykkelige, og gengiver troen til dem, der er kommet bort fra den snævre og lige vej.

Deres hjælp er virkelig godgørenhed, for ingen tanke på verdslig fortjeneste finder plads hos dem. De synes atter at have hørt de ord, der blev udtalt for så længe siden: »Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste brødre, har I gjort imod mig.« (Matt. 25:40).

At blive regnet med som medlem af denne vidunderlige organisation er et privilegium og en gunstig lejlighed. Enhver sidste dages hellig kvinde bør føle det som en ære og en velsignelse at blive indskrevet og deltage i alle møderne.

Må vi vedblive at vokse og trives i tro, håb og kærlighed.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Nadververs for marts—april 1953:

I mindet om hans legems nød
vi nyder nu det brudte brød,
med kalken viser vi vor tro
på Krist, vor drot, i himlens bo.

»..Herren giver ikke menneskene nogen befaling, uden at han åbner en udvej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem.« — 1. Nephi 3:7.

Disse ord bør kunne trøste og hjælpe alle, som for nylig er blevet sat på ansvarsfulde pladser i søndagsskolen. Vi har mange nye lærere i år, og det er deres pligt at fremføre interessante, velforberedte lektier og derved give undersøgere og medlemmer af Kirken et stærkere vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium.

Søndagsskolen hjælper med til at udvikle sande sidste dages hellige. Søndagsskolens program er skitseret og udarbejdet i de tusinder af lektiehefter, som generalbestyrelsen tilbringer måneder med at forberede. Lærerne er også indbefattet i det program. Tager I, som lærere, imod opfordringen til at gøre jeres del ved at undervise endnu bedre, end I nogensinde før har gjort? »Kom i hu, at sjæle er af stor værdi i Guds øjne.« (Lære og Pagter 18:10). Lad os bruge så meget billedmateriale og så velforberedte lektier, at vi gør dette år til det bedste søndagsskoleår. Pædagoger, som på videnskabeligt grundlag har studeret, hvorledes menneskene tilegner sig lærdom, siger, at de fleste af os husker

10 % af hvad vi hører
20 % af hvad vi læser
30 % af hvad vi ser i billeder
50 % af hvad vi hører og ser samtidig
70 % af hvad vi siger
90 % af hvad vi gør

De nye lektiehefter er færdige, og vi vil opmuntre alle, som kan, til at købe et eksemplar og *studere* det. Hjælp læreren og hjælp dig selv.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

NØJAGTIGHED — ORDEN — PÅLIDELIGHED

Disse tre ord bør kendetegne vore sekretærer i ungdomsforeningen! Vi er et optegnelsernes folk. Herren har forlangt, gennem åbenbaring og ved instruktioner gennem sine tjenere, at vi skal optegne vort folks historie gennem rapporter. Vi opfordrer alvorligt og indtrængende enhver til at opfylde dette krav hver måned.

Vi vil gerne udtrykke vor påskønnelse og vor tak til alle de sekretærer, der sender deres rapporter ind *i rette tid* og *i korrekt stand.* Vi har modtaget nogle meget fine rapporter i den forløbne tid, indehol-

dende alle de nødvendige oplysninger, også no. 8 på rapporten over møder og aktiviteter. Vi ville sætte pris på at høre, om I følger de programmer, der er skitseret på kalenderen, og om I er tilfredse med dem. Vi har også modtaget nogle rapporter, som vi ikke er altfor stolte af, og som kom meget sent — vi håber I ikke hører med til den gruppe!

Månedsrapporten (to eksemplarer) og rapporten over tilstedeværende (eet eksemplar) skal udarbejdes snarest muligt efter det sidste G. U. F. møde i hver måned, og skal være hovedbestyrelsen i hænde i løbet af den første uge i den følgende måned. Vi vil gerne opmuntre alle sekretærer til at læse »G. U. F.s officielle vejleder«, afsnit XII, sekretærens pligter, så vel som resten af vejlederen, og gøre sig fortrolig med hele programmet.

Ungdomsstævnet 1953

vil blive afholdt den *3., 4. og 5. juli.* Planlæg Deres ferie allerede nu, så De kan overvære stævnet. Nærmere oplysninger vil komme i de næste numre af »Stjernen«.

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Primary.

Mange lærerinder i Primary har undervist i skolen og har professionel øvelse i dette arbejde. Men måske er der nogle, som aldrig har undervist og derfor ikke har nogen professionel øvelse — men gennem deres forståelse af børn, deres kærlighed til dem og til evangeliet har de udført et vidunderligt arbejde. Vi har den dybeste respekt for alle, der oprigtigt arbejder i Kirken. Vi er klare over den kendsgerning, at der i de senere år er sket bemærkelsesværdige fremskridt indenfor undervisningens område. Metoderne er blevet meget forbedret, og selve det at lære går hurtigere. Brugen af de nye metoder gør undervisning lettere, mere behagelig og mere virkningsfuld. Enhver, der arbejder i Primary, kan let anvende disse metoder i sit arbejde.

Ingen af os er for gamle til at lære. Ved at lære nye færdigheder holder vi os unge. Lærere må selv lære. De må have et åbent sind, altid være årvågne for at finde nye måder til at gøre deres arbejde mere interessant og mere virkningsfuldt. Hvis der sammen med den klogskab, den erfaring og den forståelse, som mange Primary-lærerinder har, findes denne årvågenhed efter at finde metoder til at forbedre deres arbejde, vil man få en god kombination.

Her er nogle fundamentale ting, som en Primary lærerinde kan gøre: 1. Komme til klassen, opfyldt af sit emne. Hvis hun gør det, vil det smitte børnene, og de vil alle kunne forstå det. 2. Have forberedt nogle bestemte ting, som hun ønsker børnene skal forstå — noget, de kan tage med sig hjem. 3. Indprente disse ting i børnene, så de bliver ivrige efter at komme næste gang, glade for at komme tilbage og ivrige

efter at se deres lærerinde igen. 4. Bringe med sig denne uhåndgribelige indflydelse, som indgiver tillid, indgyder tro på Gud og hjælper til at vejlede på rette måde. Forskellige metoder og hjælpemidler hjælper altsammen; brug dem. Men husk, at der er intet, der kan erstatte kærlighed til sandheden, og et liv i overensstemmelse hermed.

Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Angående det genealogiske arbejde er det interessant at høre, hvad Profeten Joseph Smith siger om dette. Det var den 21. september 1823, at englen Moroni erklærede, at disse sandheders gengivelse var nær forestående, og den 3. april 1836 overleverede Profeten Elias i Kirtland Tempel nøglerne til de dødes frelse til Joseph Smith og Oliver Cowdery. Joseph modtog linie på linie vedrørende dette emne, indtil Nauvoo Templet var færdigt til disse ordinancers udførelse. Han havde en klar forståelse af dette princip. Hans senere år var optagne af det. Medens han var i landflygtighed, skrev han til kirken om dette emne følgende: »Og nu, mine kære og elskede brødre og søstre, lad mig forsikre eder, at disse er grundsætninger med hensyn til de levende og døde, som ikke kan forbigås i ligegyldighed, da de berører vor frelse. Thi deres frelse er nødvendig og væsentlig for vor frelse, som Paulus siger om fædrene, »at de ikke kan fuldkommes uden os«, ej heller kan vi fuldkommes uden vore døde«.

»Det er nok at vide, at jorden vil blive slået med band, om ikke der består et eller andet sammenføjende led mellem fædrene og børnene i forbindelse med et eller andet emne; og se, hvad er dette emne? Det er dåben for de døde. Thi vi kan ikke fuldkommes foruden dem; ej heller kan de fuldkommes foruden os. Ej heller kan de eller vi fuldkommes uden dem, der også er døde i evangeliet, thi det er nødvendigt, når tidernes fyldes uddeling oprettes, hvilken uddeling nu er begyndt at indtræde, at en helt fuldstændig og fuldkommen forening og sammenføjning af uddelinger, nøgler, magter og velsignelser finder sted og åbenbares fra Adams dage til nærværende tid. Og ikke alene dette, men også det, som aldrig har været åbenbaret fra verdens begyndelse, det som har været skjult for de vise og forstandige, skal åbenbares de umyndige og diende i denne tidernes fyldes uddeling.« (Lære og Pagter 128: 15, 18).

En anden gang sagde Joseph: »Det største ansvar, som Gud har lagt på os i denne verden, er at sørge for vore døde.« Ligeledes sagde han: »De hellige, som forsømmer at udføre dette for deres afdøde slægtninge, gør det med fare for at miste deres egen frelse.« Og til slut: »De hellige har ikke for megen tid til at frelse og forløse deres døde og samle deres levende slægtninge sammen, før jorden bliver slået med band.«

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Kredslærernes budskab.

Een kirke.

Hvor ofte møder vi ikke denne udtalelse: Jeg tror nu ikke det gør så meget, hvilket samfund vi tilhører, blot vi er gode mennesker.

Vi kan give dem medhold i, at det betyder meget, om vi er gode eller ej, men det slår ikke til.

På Kristi tid var der, som her og nu, mange forskellige religiøse samfund, af hvilke vi bedst kender farisæerne og saddukæerne. — De første troede på opstandelsen, de sidste ikke. — Begge kunne ikke have ret. — Der var også den græske og romerske religion.

I dem alle var der meget, der ansporede menneskene til det gode, og hvis det var ligegyldigt, om man tilhørte det ene eller det andet af disse og andre samfund, hvorfor oprettede Jesus Kristus da et samfund mere?

Det er ganske logisk, at sandheden kun er een, og det gælder for hver om at finde det rette, — den rette vejviser til livsrejsen, et kompas, som ikke misviser, men som nøjagtig viser nord-syd, så vi kan sætte vor livskurs efter det og nå vor havn uden unødvendige og dermed skadelige omveje.

Lad os lytte til Kristi ord, for eks. i Math. 7:13-14 om den snævre port og de få, som finder den. — Det tyder ikke på, at enhver bliver salig ved sin tro, og læs også vers 22 i samme kapitel, hvor der berettes om, at selv mange, som dog troede på Kristus, vil blive afvist på hin dag på grund af, at der manglede noget.

Læs også et eksempel i Ap. G. 10:1-6, 47 om hovedsmanden, som var så retfærdig, at han endog fik englebesog, men dog manglede noget vigtigt, — så vigtigt, at der måtte sendes bud helt til Joppe efter en bemyndiget Herrens tjener.

Søskende, — lad os glæde os over den kundskab, vi har fået. Lad os flittigt se på vort kompas, læse, studere og bede om vejledning, at vort kompas ikke kommer til at misvise, thi lad os huske: Om nogen fattes visdom, han beder derom til Gud....., og hvem fattes ikke visdom i så vigtigt et anliggende.

Ejnar Nielsen.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdag:

Esbjerg: Den 9. marts fylder broder Anton Marinus George Jørgensen 85 år. Broder Jorgensen er hojpræst og blev medlem af Kirken den 29. marts 1914 og har gennem de mange år været et trofast medlem af Kirken og et godt eksempel for alle, han er kommet i beroring med. Broder Jørgensen har været i Zion og gennem templet, viet til sin afdøde hustru, soster Marie Jensen Jørgensen, der døde for et par år siden.

Anton Jørgensen er desværre ikke mere i stand til at komme til møderne, men broder Jørgensen har et stort vidnesbyrd om evangeliets sandhed. Broder Jørgensen har siddet i grensforstanderskabet i Esbjerg under den første verdenskrig. Emigrerede til Utah, men vendte nogle år senere tilbage til Danmark som missionær, arbejdede som missionær i Esbjerg gren, indtil han på grund af sygdom blev afløst.

»Stjernen« ønsker hjertelig til lykke med fødselsdagen!

J. A. S.

Bryllup. Søster Tove Margrethe Sørensen, tidligere København, er rejst til Johannesburg, Syd-Afrika, for at holde bryllup med broder Hans Rohde, også fra København, som i nogle år har opholdt sig i Johannesburg. »Stjernen« ønsker det unge par hjertelig til lykke!

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

Fra missionsmarken

København: Mandag den 22. december 1953 afholdt Kvindelig hjælpeforening sin årlige julefest med middag for grenens ældre søskende. Der serveredes dejlig flæskesteg med rødkål og brunede kartofler og derefter trifli med alle slags lækre og sjældne frugter. Under middagen var der en vellykket underholdning, hvori de ældre søskende selv tog livlig del. Da salen var ryddet efter middagen og juletræet tændt, fortsattes festen, med tilslutning af mange unge; jule-evangeliet blev læst op, der var sang, oplæsning og taler, og først og fremmest dans omkring juletræet til tonerne af de kendte, gamle julesalmer og -sange. Tilstede under middagen var 55 søskende, og til festen senere på aftenen 92.

M. K.

Aalborg. Nytårsaften havde G. U. F. en vellykket fest, der begyndte med sang og bøn, hvorefter der blev sunget en kanon. Så fulgte slag i slag forskellig optræden, såsom sketch, kvartet og sekstet af missionærer og søskende. Endvidere legede vi forskellige lege. Deltagerne havde, for at sætte humøret yderligere op, fået udleveret skralder og morsomme hatte. Ind imellem underholdningen var der dans, og kl. 24 serveredes der smørrebrød. Og som altid efter vore fester sluttedes der, efter en sang, med bøn. Der var ca. 60 tilstede, som alle havde haft en morsom aften.

Aalborg ungdomsforening ønsker hermed G. U. F. i hele Danmark god fremgang og samarbejde i 1953.

E. N.

Aarhus: Den 13. januar afholdt velfærdskomiteen for Aarhus gren en vellykket sammenkomst med spisning, hvori 45 deltog. Med stor interesse hørte vi om velfærdsarbejdet i Zion: hvorledes det blev organiseret, og hvorledes det er til stor velsignelse for mange mennesker. Vi forstod, at det var et vigtigt arbejde i Herrens tjeneste, og vi tror, at arbejdet i den kommende tid vil gå stærkt frem i Aarhus gren, hvad vi er meget taknemmelige for, da vi ved, at det er et vigtigt arbejde, som Herren har givet os at udfore, og som kan gores, når hver især gør sin del. —

Søndag aften den 1. februar skænkede Aarhus Primary os en virkelig oplevelse, en aften som vi vil mindes længe. Et vidunderligt pro-

gram blev fremfort for den store forsamling, som virkelig nod den tid, det varede. Emnet var Efes. 6, 1—3: »I børn! vær lydige i Herren mod jeres forældre, thi det er ret. Ær din fader og din moder, dette er jo det forste bud, der er knyttet forjættelse til: For at det må gå dig vel, og du må få et langt liv på jorden.« Bornene, som deltog, fortjener megen ros for det smukke program, men vi må særlig takke Primarys bestyrelse og funktionærer, der i ydmyghed og med glæde udforer det, de er kaldet til. Jeg er sikker på, at de vil få velsignelser for dette arbejde, og de skænker os en virkelig glæde, hvorved vi styrker vort vidnesbyrd og bliver mere taknemmelige for den gave, vi har fået, at være medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Tilstede 125.

København: Grensforstanderskabet i Kobenhavn er den 1. februar blevet reorganiseret. I stedet for broder Harry Petersen er som grensforstander indsat ældste Ernest Anton Jensen med broder Einar Corelli og broder Paul Jakobsen som rådgivere og broder Peer Konnerup Kristensen som sekretær.

Amager gren: I København distrikt er organiseret en ny gren, idet København gren er blevet delt, således at alle medlemmer, der bor på den anden side brøerne, nu tilhører *Amager gren.* Der er lejet lokaler i Biens Alle 14, og det første møde blev afholdt søndag den 4. januar, hvor der var 39 tilstede. Som grensførstander er kaldet ældste Val Gene Day, der som sekretær har broder Kurt Clifford Jensen. De øvrige organisationer er organiseret med følgende præsidenter og præsidentinder: Søndagsskolen brøder V. Sørensen, Kvindelig hjælpeforening søster Karla Andersen, Ungdomsføreningen ældste Rolynn Hansen og søster Grethe Nielsen.

Søskende på Amager er meget glade for den nye gren, idet mange, navnlig de ældre, tidligere havde svært ved at komme til møder på

Møde i Amager gren.

grund af den lange vej til Kirken på Priorvej, og mødedeltagelsen er da også steget jævnt, det foreløbige højdepunkt var den 1. februar, hvor der til søndagsskolen var 54 tilstede.

Vi ønsker søskende på Amager til lykke, og beder, at Herren vil velsigne den nye gren, således at den stadig må vokse og trives til gavn og glæde for alle. *M. K.*

DÅB

KØBENHAVN:

30. november 1952:

Flemming Hall, døbt af ældste James O. Mason, håndspålæggelse af ældste Willis O. Gurr.

Inge Lis Magnusson, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspålæggelse af ældste Howard E. Otteson.

Edith Lorentzen, døbt af ældste James O. Mason, håndspålæggelse af ældste Knud Hentzen.

Karl Christian Bømervang, døbt af ældste William M. Hansen, håndspålæggelse af missionspræsident Mark. J. Sorensen.

Alfrieda Elisabeth Hansen Bømervang, døbt af ældste Vernon Hansen, håndspålæggelse af ældste William M. Hansen.

4. januar 1953:

Ester Pihlemann Mogensen, døbt af ældste Willis O. Gurr, håndspålæggelse af ældste Myles C. Jones.

Edda Margrethe Eva Mikkelsen, døbt af ældste Bent Poulsen, håndspålæggelse af ældste Bent Jensen.

17. januar 1953:

Gustav Olsen, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspålæggelse af ældste Myles C. Jones.

Inge Olsen, døbt af ældste Myles C. Jones, håndspålæggelse af ældste John Boyd Nielsen.

København distrikt: ISLAND:

23. november 1952:

Robert Arthur Dukette, døbt af

ældste Robert D. Nelson, håndspålæggelse af ældste Thomas H. Hancock.

SKIVE:
28. september 1952:

Henry Hess, døbt af ældste Charles K. Arnold, håndspålæggelse af samme.

AALBORG:
11. november 1952:

Jenny Laura Olsen Utterup, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af ældste Thorvald Therkildsen.
24. januar 1953:

Gunnild Fischer, døbt af ældste Kenneth Johnson, håndspålæggelse af ældste Clifford Kindred.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Velsignelser:

Randers: 4. januar 1953: Henry Christian Haupt og Grete Annalise Dahlin Haupts son, John René Haupt, velsignet af ældste Neldon Oyler.

Ordinationer:

Odense: 24. august 1952: Laurits Peter Nielsen ordineret til diakon af ældste William E. Lund.

Skive: 16. oktober 1952: Henrik Træden ordineret til diakon af ældste Ted Mortensen.

Silkeborg: 4. januar 1953: Ivan Skjoldborg Jensen ordineret til ældste af ældste Aage Pedersen.

Hjørring: 11. januar 1953: Jens Marinus Kristensen ordineret til ældste af missionspræsident Mark Junius Sorensen.

Aarhus: 11. januar 1953: Sidenius Regnar Thomassen Neergaard ordineret til præst af ældste Creed L. Mortensen.

Slagelse: 18. januar 1953: Jens Gunner Andersen ordineret til præst af ældste Leon B. Petersen.

København: 25. januar 1953: Ole Hansen ordineret til diakon af ældste Bent Jensen.

Felix Edward Jensen ordineret til lærer af ældste Bent Jensen.

Kaj Børge Svend Rasmussen ordineret til lærer af ældste Einar Corelli.

Poul Christian Kragh ordineret til lærer af ældste Einar Corelli.

Dødsfald:

Aarhus: Den 30. december 1952 døde søster Rose Marie Rasmussen, 49 år gammel. Æret være søster Rasmussens minde!

Hjørring: Sixtus Chr. Jensen Malling døde den 10. januar, 68 år gammel. Æret være broder Mallings minde!

Emigrationer:

København: Annie Sonja Meyer Hansen er i maj 1952 emigreret til Preston, Idaho.

Walther Collingford Hansen er i februar 1952 emigreret til Salt Lake City, Utah.

Charley Allen Hans Christensen er flyttet til Stockholm, Sverige.

Carlo Leis, Ingrid Margith Karen Kristine Leis, Carley Ranum Leis, Lissi Leis og Jytte Leis er emigreret til Phoenix, Arizona.

Lydia Frosig Andreassen og Anette Solveig Arendahl Andreassen er i september 1952 flyttet til Sverige.

Bjarne Hansen er den 9. december flyttet til Oslo, Norge.

Curt Hjalmar Heinrich Rieland Hansen, Inge Aase Rosenlund Bømervang Rieland Hansen og John Rieland Hansen er den 13. december emigreret til Salt Lake City, Utah.

Lea Seegert er den 29. december emigreret til Bend, Oregon.

Helge Ingolf Andersson, Ellen Højlund Andersson og Flemming Andersson er den 29. december flyttet til Oslo, Norge.

Island: Robert Arthur Dukette er i december 1952 emigreret til Salt Lake City, Utah.

Vejle: Aage E. Eggertsen med familie er den 13. januar emigreret til Salt Lake City, Utah.

Silkeborg: Ivan Skjoldborg Jensen er den 4. januar emigreret til Salt Lake City, Utah.

Missionærforflyttelser:

8. december 1952: Vernon Hansen fra København til Randers.
3. januar 1953: Paul C. Jensen fra Fredericia til Aalborg.
12. januar 1953: Elsa Hansen fra Esbjerg til Aalborg.
Ellen S. O'Brien fra Aalborg til Esbjerg.
13. januar 1953: Gaylen Rigby fra Horsens til Aalborg.
Paul W. Poppe fra Vejle til Aalborg.
6. januar 1953: Kay R. Peterson fra Horsens til Herning.
Jerry Jorgensen fra Silkeborg til Horsens.
9. februar 1953: Arliss Jensen fra Odense til Horsens.
Arden Vance fra Odense til Horsens.
Stanley Gudmundsen fra Horsens til Odense.
Harold Stevens fra Horsens til Odense.
Harold Petersen fra Herning til Esbjerg.
Reed Shepherd fra Esbjerg til Herning.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig aflost fra deres arbejde i den danske mission:

17. november 1952: Elmer E. Oliversen efter sidst at have arbejdet i Aarhus.